

LEVEN

Dat boerderijtje aan de dijk
waar alles is zoals het was
waar alles al een leven lang
hetzelfde is gebleven
Daar waart volop tevredenheid
krijgt eenvoud haar beslag
Daar heeft de tijd geen vat gehad
op het tomeloze jagen
Daar geldt alleen maar het moment
voor later is er heel geen tijd
Ze heeft haar handen meer dan vol
aan het vullen van haar dagen
de pinken voeren op de Driest
De liefde voor haar bloementuin
zo nu en dan een praatje
het wecken van het kolenbed
en vaste prik op zaterdag
het vegen van haar straatje